

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Представництво Польської академії наук в Києві
Польська академія наук Відділення в Любліні
Академія інженерних наук України
Українська асоціація аграрних інженерів

Міністерство
освіти і науки
України

121 річниці НУБіП України присвячується

ЗБІРНИК
ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
XV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГІЇ В ТЕХНІЦІ»
з нагоди 88-ї річниці від дня народження
МОМОТЕНКА
Миколи Петровича
(1931-1981)

TechEnergy 2019

TECH 2018
ENERGY

19-22 травня 2019 року
м. Київ

УДК 338.43:332

БІОЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

С. М. Голопура

В. І. Двороковська, студентка бакалавратури

*Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ,
Україна*

Актуальність. Система біоекономічних факторів є на сьогодні передумовою створення в Україні не тільки ефективного АПК, що функціонує на біоекономічних засадах, а й сучасної конкурентно спроможної екологічно безпечної економіки – біоекономіки.

Мета роботи. Проаналізувати біоекономічні фактори розвитку у агропромислового комплексу України.

Викладення основного матеріалу. Модель урівноваженого розвитку суспільства залишається для нашої держави одним із магістральних шляхів розвитку її національного господарства і передбачає удосконалення рівня та якості життя населення, загальну екологію економіки держави та її регіонів. Цей процес супроводжується впровадженням ресурсозберігаючих

біотехнологій, альтернативної енергетики, вторинного використання сировини та води, раціональним використанням природних ресурсів, водночас не відмовляючись від підвищення ефективності виробничої діяльності, і переходом господарства до біоекономіки.

Вагомим чинником переходу до біоекономіки є, власне, просторове положення України, як невід'ємної складової Європи та приєднання до «Стратегії 2020». Основними положеннями цієї Стратегії є біоекономіка та «зелене» зростання в Європі через стійке виробництво і перетворення біомаси у волокна, енергію, низку харчових і промислових продуктів, товарів для здоров'я населення.

В аграрному секторі на сьогоднішній день відбувається формування передумов щодо помірному використанню, збереженню і відновленню біоекономічної основи галузі, реалізація екологічних пріоритетів у розвитку, зменшення екологічних ризиків і поширення біологічного землеробства, великомасштабне використання енергозберігаючих технологій, біомаси, відходів рослинництва, тваринництва, рибництва тощо.

Біологічні (природні) можливості території самі по собі є фактором, який визначає біоекономічну основу регіону. Це ресурс вичерпний, проте відновлювальний, тому не втрачають актуальності екологічні пріоритети розвитку регіонів, виробництво екологічно чистої сільськогосподарської продукції, раціональне природокористування, застосування безвідходних технологій.

Основна ідея біоекономіки полягає у відновленні біологічної цінності природних ресурсів, їх раціональному використанні, екологізації сільського господарства, особливо землеробства, збільшенні енергетичного потенціалу території на біоекономічній основі, широкомасштабному використанні відновлювальної біомаси, рециклінгу природних ресурсів, розвитку маловідходних, безвідходних і біотехнологій.

Вирішення проблеми переходу АПК на біоекономічні засади, економіки до біоекономіки, сприятиме розв'язанню внутрішніх проблем суспільства: формуватиме позитивний імідж держави та її регіонів, забезпечуватиме збалансованість розвитку національного господарського комплексу та служитиме гуманістичній цілі – створення сприятливого середовища життєдіяльності для майбутніх поколінь. Отже, у результаті отримуємо не тільки «зелену економіку», біоекономіку, а й екологізацію суспільного розвитку – динамічний процес, спрямований на комплексне оздоровлення екологічної, економічної, соціальної і духовної сфер суспільної діяльності.